

5

Solvejg K. Mathiassen, Seniorforsker, AU

Resistent græsukrudt- udbredelse og strategi for at undgå resistens

Herbicidresistens er et stigende problem på verdensplan. Globalt set er glyphosatresistens den største trussel, men i Danmark og vores nabolande er det resistens over for ACCase- og ALS hæmmere hos græsukrudtsarter, der volder problemer.

En monitoring af herbicidresistens i Danmark i 2013-15 viste, at 30 % af de indsamlede agerrævehalepopulationer og 15-20% af rajgræspopulationerne var resistente over for ACCase- og ALS hæmmere. I tidligere undersøgelser er der også fundet resistens hos vindaks. Den mest udbredte resistensmekanisme hos græsukrudtsarterne er metabolisk resistens. Denne type af resistens påvirker ofte flere forskellige herbicidgrupper, hvilket giver problemer i forhold til strategi for kemisk bekæmpelse.

Udvikling af resistens kan forsinkes ved at udnytte flere forskellige bekæmpelsesmetoder. Ved sprøjtning bør man veksle mellem herbicider med forskellige virkningsmekanismer eller anvende herbicidblandinger, hvor begge aktivstoffer har effekt på de aktuelle ukrudtsarter. Midler med jordeffekt (f.eks. Boxer og Stomp) og resistensbrydere som glyphosatprodukter og Kerb bør anvendes, når det er muligt. Flere IPM-værktøjer, kan udnyttes til at forebygge resistens. Et varieret sædskifte med en stor andel af vårsæd reducerer opformering af græsukrudt, men også valg af jordbearbejdningsmetode, såtidspunkt og udsædsmængde kan påvirke resistensudviklingen. Monitoring af marken for pletter med svigtende bekæmpelse og efterfølgende pletsprøjtning eller håndlugning er enkle tiltag, som kan forhindre spredning af resistens i den enkelte mark, mens maskinhygiejne er vigtig for at undgå spredning fra mark til mark.